

IMPRUMUTURÍ LOCALE

Angâș n. carimbii de la loitrele carului (se aude în Dobrogea: Etym. s. v.); — ANGYÈ, grand chariot pour le transport de la paille Barb.

arcaciù n. vale saù loc adăpostit, la ciobanii din Moldova (Etym. s. v.); — ARKAČ, versant ou pied d'une montagne Barb.

aslan m. varietate de cireșe, roșii saù negre (Baronzi, 93); acest sens lipsesce (V. Partea II): vorba se trage probabil de la un nume propriù.

asmă f. un fel de viță (se aude peste Olt: Etym. s. v.); — ASMA, vigne, cep de vigne. V. asmaciuc.

asman m. (și hazman) berbece saù țap jugănit (se aude în Dobrogea și Covurluiù: Etym. s. v. și Damé, Terminol. 68); — AZMAN, énorme, puissant; serb. azman „mistreț“ (litt. animal năprasnic).

avă f. un fel de plasă, în Dobrogea (Etym. s. v.); — AV, chasse, pêche; bulg. serb. av „vânătoare“. V. Partea II: avgiù și avgi-bașa.

avat m. (și Mold. haut) pesce ce sémână cu mréna (se aude în Dobrogea: Etym. s. v.); — HAUT (avat), carrelet.

baargic n. (și baigic) bucata d'asupra osiei carului: prima formă se aude la Constanța, a doua la Covurluiù (Damé, Terminol. 9 și 14): — ?

baldir n. rinză (de vite), pântece (de om): baldiră, femee grasă (se aude prin Ilfov: Etym. s. v.); — BALDYR, mollet; bulg. baldyr.

balic m. un fel de pesce (se aude prin Rîmnicu-Sărat: Etym. s. v.); — BALK „poisson“. V. calcan-balic.

barac m. 1. (în Muscel și Ialomița) nume de câine de vînat: 2. (în Dobrogea) câine cu păr flocos și mu-

stăți mari la bot (Etym. s. v.); — BARAK, barbet, braque; bulg. serb. rut. barak „dulău“.

bigi-bigi n. prăjitură turcească din făină, zahăr și nucă (se aude prin București); — ĞİĞI BIĞI, id. (litt. pompon).

bunar n. fântână (în Mehedinți și Gorj, județe învecinate cu Banatul); — cf. § 34.

căigiū m. tăietor de tutun, în Muntenia (Polysu); — KYIĞY, ouvrier qui hache le tabac (d. kyimak „couper en petits morceaux“).

calangiū m. spoitor de vase, în Moldova (Cihac); — KALAYĞY, étameur (d. kalay „étain“); bulg. serb. kalaiġia. V. călai.

călie f. plăcintă umplută ce se face la sărbători (Cihac); — KALIYE, légumes bouillies en beurre; rus. kaliġa „supă de icre și de castraveți“.

caplama f. îmbucarea marginii mai subțiri peste marginea d'alătura a podeliġi sau a tavanului, în casele țărănești (Damé, Terminol. 95 și Tiktin s. v.); — KAPLAMA (action de couvrir), chose redoublée, plaquée.

caraman m. (fem. **caramană**) numele bouliġi sau vacăi cu pērul negru, în jud. Brăila (Damé, Terminol. 28); — KARAMAN id. (d. kara „noir“).

căscăciū n. lanțul de strins la o mōră de vînt, numit și „halatul“ sau *lanțul căscăciurilor* (se aude la Constanța: Damé, Terminol. 162, 163); — KYCKAĊ, échelle portative qui s'ouvre et qui se ferme.

cherpicġiū n. cărămidă din pămînt nears cu care sînt clădite casele în Dobrogea (Dr. Crăinicēnu, 52); — KERPIĊ, brique crue avec de la paille; bulg. kirpiĊ (kipġiġa „țigan“, litt. cărămidar), serb. ċerpiċ.

chesmec f. grăul noroios și pămîntos, numit obiċinuit „goz“ sau „codină“ (se aude prin Constanța: Damé, Terminol. 56): — KESMIK, paille d'épi.

chiler n. numele muntēn al polatei, la o casă țărănească, în Prahova (Damé, Terminol. 98); — KILER, garde-manger, cellier. V. Partea II: cheler.

chiser n. tesla dulgheruluiġi (Damé, Terminol. 111); — KESSER, doloire.

chișmiș n. stafide roșii ce se pun în pilaf; — KIȘMIȘ (pers.), sorte de raisin sec à petits grains sans pépins; rus. kișmiș, pol. kiszmisz.

ciulea f. sucitură din foi de tutun (Costinescu); — ĆILE, peloton de fil, balle.

ciric n. pachet de piei în număr hotărît; — ÇEREK (çeyrek), un quart (p. ex. de bétail); bulg. çerek „sfert“, serb. çeirek, mcr. cereche.

col n. o parte a morii de vînt (Damé, Terminol. 162: *colurile* sau săgețile); se aude prin Fălciu, Covurlui, Tutova (ibid. 163); — KOL, bras, manche.

cordel n. un fel de ipîngea cu mâneci, din aba cusută cu găitane sau cordele (se aude în Olt: Damé, Terminol. 169); — KORDĒLA (d. it.), large galon de soie.

cubea f. numele coșului la casele țărănești din Muntenia, numit în Moldova „bagiacă“ (Damé, Terminol. 98); — КУББЕ, vouite. V. Partea II: cubea.

curuluc m. (pl. *curuluc*) așa se numește în Dobrogea modul de a se usca tutunul pe șire cari se întind și se suspendă între niște pari de lemn crestați și la distanță de 4 metri (Dr. Popovici, Tutunul, 84); — KURULUK, sécheresse.

derec m. (și *direg*: pl. *dereci* și *diregi*) numele stîlpilor cari sprijină strêșina unei case țărănești: vorba se aude în Moldova și în jud. Brăila; în Muntenia „dereci“ se numesc „atîrnați“ (Damé, Terminol. 95, 98, 100); — DIREK, colonne, pilier, poutre. V. direclie.

ghermec n. legătura loitrelor (se aude prin Muscel: Damé, Terminol. 10, 15); — GERMEK, tendre, tirer.

ghilbaș m. cârnat din carne de porc tocată cu piper sau usturoi, cu care se umple intestinul gros al porcului, apoi îl pune în tavă cu grăsimi și cu cêpă, și așa se còce în cuptor: vorba se aude în jud. Brăila (Dr. Manolescu, 262 și 321); — KÛL BASTY, còtelette (d. kûl „cendre“ și basty „viande cuite avec des légumes“); serb. çulbastiia, ngr. κοιλμπαστή.

ghiobec n. numele zăbunului în jud. Brăila (Dr. Crăinicénu, 164); - cf. GÖBEK (nombril), milieu (haină ce încinge mijlocul?).

ghiociu n. numele muntén al carelor ce se pot lungi și scurta după voie cu ajutorul unui cui ce trece prin furculiță și prin inimă (Damé, Terminol. 7: *ghiociurile* n'au loitre... de *ghiociu* se înhamă adesea cai); - göc, déménagement, délogement (= car de transport).

ghiudunea f. vorba se aude prin Ilfov, numai în locuțiunea „a trage cuiva o ghiudunea“, adică a-l trage la fit; — GÖTÛNE, dans le derriere (d. göt „cul“).

ghiunie f. numele colțarului drept sau dreptarului

(la zidari, dulgheri și timplari: Damé, Terminol. 112);
— GŪNIE, équerre.

halat n. numele lanțului ce strânge móra de vînt
(V. câscăciū); — HALAT, grosse corde.

mala f. (și **maala**) unéla zidarului numită „nete-
ditóre“ (Damé, Terminol. 103); — MALA, truelle de maçon.

revaniū n. un fel de prăjitură din migdale, în Mun-
tenia (Polysu); — REVANY, gâteau d'amandes.

ticnea f. vas de tăbăcit piei; — TEKNE, auge, cuve;
serb. tekne, ung. tekenő, ngr. τεχνές.